

Katedra výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Posudek diplomové práce.
Lucie Tuláčková

JESKYNĚ STÍNŮ

Téma, které tato práce nahlíží a zkoumá, je pro současný výtvarný provoz, a tím pádem i pro výtvarnou pedagogiku zásadní; dá se říci, že přímo klíčové. Toho si je autorka plně vědoma. Vnímání a uchopování reality nahlíží z mnoha úhlů. Tyto úhly pohledu, myšlenková východiska čerpá z dobře zvolené a prostudované literatury. V práci je cítit poctivý zájem nalézat nová východiska výtvarného uchopování skutečnosti. Rehabilitovat výpovědní hodnoty vizuálního obrazu, snaha o obnovení jeho hloubky a osobní sdělitelnosti může v náporu komerční virtuality působit donkichotsky. Lucie Tuláčková toto zadání přijala a poctivě zpracovala.

V teoretické části organicky propojuje zvolené citace s vlastním textem. Text je dobře a přehledně členěn, jen v některých částech mi chybí pádnější závěry, jakési vypointování. Různé uchopení „reálného“ obrazu je dobře a zajímavě demonstrováno na příkladech z dějin myšlení i z dějin umění.

Volba námětů a jeho prostorové a malířské zpracování podtrhuje základní myšlenku projektu. Volba materiálů a technologií je invenční a citlivá. Pohledy do dobře známého, všedního světa mohou být při správném a poctivém uchopení velkým dobrodružstvím. Není třeba komplikovaně vymýšlet atraktivní náměty, a to jak v umění, tak v didaktice. Důležitější je naučit se hledat nová vidění, novou atraktivitu, která není jen komerčním trikem. Najít smysl a řád v denně potkávané realitě, v každodennosti, je velké dobrodružství. Je to dobrodružství kritického poznávání, a tuto svoji dobře ověřenou zkušenost zpřístupňuje žákům v didaktické části své práce. Celý projekt je důsledně rozvíjen. Obsah i forma jsou v rovnováze.

Navrhuji klasifikaci výborně

5. 1. 2007

Zdenek Hůla